

Repertoriumnummer	
2022/ 23/19	
Datum van uitspraak	
20 oktober 2022	
Rolnummer	
2021/AB/495	
Beslissing waartegen beroep	
20/434/A	

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00002943413-0001-0019-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

OPTIE M bv, ON 0735.590.194, met zetel te 3740 BILZEN, Hoefsmidstraat 9,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. __

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Vic-
tor Hortaplein 11,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door
155.

Na beraad spreekt het arbeidshof Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het bestreden vonnis uitgesproken door de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven op 25 mei 2021, met algemeen rolnummer 20/434/A;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd op de griffie op 29 juni 2021;
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

I. Feiten

I.1

De bv Luc Vangronsveld Vastgoed, met ondernemingsnummer 0464.413.432, werd op 9 november 1998 opgericht door de heer V

De heer V is de enige zaakvoerder.

Vanaf 22 december 2006 vestigde de vennootschap haar zetel te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1. Sinds 16 november 2019 is de zetel gevestigd te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 8.

Het bedrijf is actief in de vastgoedsector (uitoefenen van activiteiten van vastgoedmakelaar).

Wat haar BTW-activiteiten betreft, is de bv Luc Vangronsveld Vastgoed voornamelijk actief onder de Nacebelcodes 68.100 (handel in eigen onroerend goed) en 68.20 (verhuur en exploitatie van eigen of geleased onroerend goed).

Wat haar RSZ-activiteiten betreft, was de vennootschap tot 10 oktober 2019 actief onder de Nacebelcode 68.311 (bemiddeling bij aankoop, verkoop en verhuur van onroerend goed voor een vast bedrag of op contractbasis).

Tot 10 oktober 2019 was mevrouw S, de partner van de heer V, als werknemster in dienst van de bv Luc Vangronsveld Vastgoed. Vanaf 11 oktober 2019 trad zij in dienst van de bv Optie M.

I.2

De bv Optie M, met ondernemingsnummer 0735.590.194, werd op 30 september 2019 opgericht door mevrouw M

Mevrouw M is de enige zaakvoerder van de bv Optie M.

Zij is tevens zaakvoerster van de bv Ermar (ONN 0474.496.680). Deze vennootschap kocht het pand (appartement gelijkvloers) aan waar de bv Luc Vangronsveld Vastgoed tot 15 november 2019 kantoor hield (te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1). Vervolgens werd het pand verhuurd aan de bv Optie M.

De bv Optie M is actief in de vastgoedsector (uitoefenen van activiteiten van vastgoedmakelaar).

Zij baat een vastgoedkantoor uit te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1.

Wat haar BTW-activiteiten betreft, is de bv Optie M voornamelijk actief onder de Nacebelcode 68.100 (handel in eigen onroerend goed).

Wat haar RSZ-activiteiten betreft, is de vennootschap sinds 2 oktober 2019 actief onder de Nacebelcode 68.311 (bemiddeling bij aankoop, verkoop en verhuur van onroerend goed voor een vast bedrag of op contractbasis).

I.3

Mevrouw S trad op 11 oktober 2019 als bediende in dienst bij de bv Optie M. Het betrof hier een eerste aanwerving.

Het sociaal secretariaat van de werkgever maakte bij de loonberekeningen van deze werknemer gebruik van de regeling inzake doelgroepvermindering 'eerste aanwervingen', zoals omschreven in de programmawet (I) van 24 december 2002.

Bij beslissing van 29 april 2020 oordeelde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) dat de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed eenzelfde technische bedrijfseenheid uitmaken, waardoor het recht op de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving op 11 oktober 2019 zich niet heeft geopend, omdat deze aanwerving geen meer-tewerkstelling uitmaakt.

Op grond hiervan besliste de RSZ tot schrapping over te gaan van de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving en dit voor alle kwartalen waarin deze werd toegepast vanaf het vierde kwartaal 2019.

De bv Optie M blijft van oordeel gerechtigd te zijn op de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving.

Om het geschil beslecht te zien, wendde de bv Optie M zich tot de arbeidsrechtbank.

II. Procedure in eerste aanleg

De procedure werd voor de arbeidsrechtbank Leuven ingeleid bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie op 6 juli 2020.

De zaak is gekend onder het algemeen rolnummer 20/434/A.

De vordering van de bv Optie M strekte ertoe:

- de bestreden beslissing van de RSZ van 29 april 2020 te horen herzien, in die zin dat de gevraagde doelgroepvermindering voor de aanwerving van een eerste werknemer met 11 oktober 2019 als datum 'opening recht' aan de bv Optie M toegekend wordt;
- de terugbetaling te horen bevelen van de sociale bijdragen ten bedrage van 7.980,53 euro, dewelke onder alle voorbehoud werd betaald aan de RSZ ingevolge de bestreden weigeringsbeslissing van 29 april 2020 en alle andere betalingen die de bv Optie M in de loop van het geding nog zou betalen;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het geding.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de vordering van de bv Optie M af te wijzen als ongegrond en haar te veroordelen tot de kosten van het geding.

De arbeidsrechtbank Leuven verklaarde, bij vonnis van 25 mei 2021, de vordering van de bv Optie M ontvankelijk maar ongegrond; zij werd vervolgens veroordeeld tot het betalen van de kosten van het geding.

De bv Optie M voelt zich gegriefd door het vonnis van de eerste rechters, reden waarom deze partij hoger beroep heeft ingesteld bij het arbeidshof.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof Brussel op 29 juni 2021, stelde de bv Optie M hoger beroep in tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 25 mei 2021.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2021/AB/495.

Bij beschikking van 8 september 2021 legde het arbeidshof Brussel de conclusietermijnen en de rechtsdag vast (artikel 747, §2 Ger. W.).

Bij (synthese)besluiten, neergelegd op de griffie op 31 maart 2022, vordert de bv Optie M:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis a quo teniet te doen en, opnieuw recht doende, de bestreden beslissing van 29 april 2020 te herzien, in die zin dat de gevraagde doelgroepvermindering voor de aanwerving van een eerste werknemer met 11 oktober 2019 als datum 'opening recht' aan de bv Optie M toegekend wordt;
- de terugbetaling te bevelen van de sociale bijdragen ten bedrage van 7.980,53 euro, dewelke onder alle voorbehoud van recht werd betaald aan de RSZ ingevolge de bestreden weigeringsbeslissing van 29 april 2020 en alle andere betalingen die de bv Optie M in de loop van het geding nog zou betalen;
- de RSZ te veroordelen tot de gerechtskosten.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 19 april 2022, vordert de RSZ het hoger beroep af te wijzen als ongegrond en de bv Optie M te veroordelen tot de kosten.

De partijen hebben hun grieven en middelen voor het arbeidshof Brussel uiteengezet op de openbare terechtzitting van 15 september 2022.

Het arbeidshof sloot de debatten en nam de zaak in beraad om uitspraak te doen.

IV. Bespreking

IV.1 Ontvankelijkheid

IV.1.1

Het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven dateert van 25 mei 2021.

Het vonnis werd kennelijk niet betekend.

De bv Optie M tekende, bij verzoekschrift neergelegd op de griffie van het arbeidshof Brussel op 29 juni 2021, hoger beroep aan tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 25 mei 2021.

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de termijn voorzien in artikel 1051 Ger.W.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorwaarden van artikel 1057 Ger.W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm. Het is ontvankelijk, d.w.z. dat het kan worden onderzocht en beoordeeld.

IV.2 Gegrontheid

V.2.1

De regeling van de doelgroepvermindering ‘eerste aanwervingen’ is uitgewerkt in de programmawet (I) van 24 december 2002, alsook in het koninklijk besluit van 16 mei 2003. Ze is bedoeld als ondersteuning voor startende werkgevers.

Wat de doelgroepvermindering ‘eerste aanwervingen’ betreft, bepaalt de programmawet (I) van 24 december 2002:

Artikel 335

“De werkgevers die werknemers tewerkstellen die onderworpen zijn aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kunnen voor elk van de bedoelde werknemers van een trimestriële doelgroepvermindering genieten zodra ze aan de voorwaarden van onderhavige wet voldoen.”

Artikel 342

“Voor zover ze kunnen beschouwd worden als nieuwe werkgevers, kunnen de werkgevers bedoeld in artikel 335 aanspraak maken op een doelgroepvermindering tijdens een aantal kwartalen, die gespreid zijn over een periode van een aantal kwartalen, voor eerste aanwervingen van werknemers, en met name voor maximaal zes werknemers.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de periode waarin de vermindering wordt toegekend en de periode waarin de vermindering moet worden uitgeput.”

Artikel 343

“§ 1

Als nieuwe werkgever van een eerste werknemer wordt beschouwd een werkgever die nooit onderworpen is geweest aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, voor de tewerkstelling van werknemers andere dan leerlingen, dienstboden, deeltijds leerplichtigen en gelegenhedsarbeiders bedoeld in artikel 2/1 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of die, sedert ten minste vier opeenvolgende kwartalen die het kwartaal van indienstneming voorafgaan, hieraan niet meer onderworpen waren.

§ 2. Als nieuwe werkgever van een tweede werknemer wordt beschouwd een werkgever die sedert ten minste vier opeenvolgende kwartalen die het kwartaal van indienstneming van een tweede werknemer voorafgaan, niet onderworpen is geweest aan de voornoemde wet van 27 juni 1969, voor de tewerkstelling van meer dan één werknemer andere dan leerlingen, dienstboden, deeltijds leerplichtigen en gelegenhedsarbeiders bedoeld in artikel 2/1 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. (...).”

Artikel 344

“De in artikel 343 bedoelde werkgever geniet niet van de bepalingen van dit hoofdstuk indien de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam geweest is.”

IV.2.2

Artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, zoals verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2002, bepaalde dat onder ‘technische bedrijfseenheid’ moet worden verstaan *“de technische bedrijfseenheid als bepaald in artikel 14, §2, b van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven”* (Parl. St., Kamer, 2002-2003, doc. 50 - 2124/001, Memorie van Toelichting, p. 172.; doc. 50 - 2124/002, p. 712; doc. 50 - 2124/032, p. 151).

Artikel 14, §2, b van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven stelt dat:

“b) meerdere juridische entiteiten vermoed worden, tot het tegendeel wordt bewezen, een technische bedrijfseenheid te vormen, indien het bewijs kan worden geleverd:

- (1) dat ofwel deze juridische entiteiten deel uitmaken van eenzelfde economische groep of beheerd worden door eenzelfde persoon of door personen die onderling een economische band hebben, ofwel deze juridische entiteiten éénzelfde activiteit hebben of activiteiten die op elkaar afgestemd zijn;*
- (2) en dat er elementen bestaan die wijzen op een sociale samenhang tussen deze juridische entiteiten, zoals met name een gemeenschap van mensen verzameld in dezelfde gebouwen of in nabije gebouwen, een gemeenschappelijk personeelsbeheer, een gemeenschappelijk personeelsbeleid, een arbeidsreglement of collectieve arbeidsovereenkomsten die gemeenschappelijk zijn of die gelijkaardige bepalingen bevatten.*

Wanneer het bewijs wordt geleverd van één van de voorwaarden bedoeld in (1) en het bewijs van bepaalde elementen bedoeld in (2), zullen de betrokken juridische entiteiten beschouwd worden als vormend een enkele technische bedrijfseenheid behalve indien de werkgever(s) het bewijs levert(en) dat het personeelsbeheer en -beleid geen sociale criteria aan het licht brengen, kenmerkend voor het bestaan van een technische bedrijfseenheid in de zin van artikel 14, § 1, tweede lid, 1°”.

Artikel 14, §1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven omschrijft een ‘onderneming’ als *“technische bedrijfseenheid, bepaald (in het kader van deze wet) op grond van de economische en sociale criteria; in geval van twijfel primeren de sociale criteria”*.

Met artikel 50 van de programmawet van 22 december 2003 werd de verwijzing naar de wet van 20 september 1948 geschrapt uit de definitie van wat onder ‘technische bedrijfseenheid’ moet worden begrepen *“aangezien artikel 14 van deze wet niet zomaar toepasbaar kan gemaakt worden voor de definiëring van nieuwe werkgevers”*. Er wordt hierbij verwezen naar *“de nodige ervaring van de RSZ voor het hanteren van het begrip technische bedrijfseenheid”* (Parl. St., Kamer, 2003-2004, doc. 51 - 0473/001, Memorie van Toelichting, artikel 50, p. 34). Het is de wil van de wetgever geweest om in het kader van de te behandelen materie, m.n. de bijdragevermindering voor bepaalde doelgroepen, een ruime draagwijdte te verlenen aan het begrip technische bedrijfseenheid, op basis van een breed assortiment aan economische en sociale indicatoren (Cass., 12 november 2007, S.060108.N, www.juportal.be). Het is niet zo dat de sociale criteria hierbij doorslaggevend moeten zijn.

De criteria die de RSZ hanteert om tot het bestaan van een 'technische bedrijfseenheid' te besluiten, zijn gesteund op het antwoord van de minister van Sociale Zaken op de vraag nummer 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1998 tot het geven van een invulling van de niet nader omschreven term (*Bull. N151*, Vr. en Antw., Kamer, zittingsperiode 49, 1998-1999, vraag nr. 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1998, p. 20583-20585).

Het arbeidshof kan zich vinden in de door de RSZ gehanteerde criteria.

Het Hof van Cassatie stelt dat voor de toepassing van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald moet worden op grond van sociale en economische criteria, wat betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld, sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indiensttreding een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (Cass., 29 april 2013, *JTT*, 2013, 304; Cass., 21 februari 2018, *JTT*, 325).

De ruime draagwijdte van het begrip technische bedrijfseenheid heeft o.a. tot doel te vermijden dat een loutere wijziging van het juridisch statuut van de werkgever, zonder reële werkgelegenheidsschepping, recht geeft op het voordeel van de vermindering (Cass. 19 mei 2003, *RW*, 2003-04, 1418). De reële werkgelegenheidsschepping wordt beoordeeld zonder dat hierbij onderscheid wordt gemaakt naar gelang het statuut van de werknemers of de aard van het door hen verricht werk (Cass., 10 december 2017, S.070036.N, www.juportal.be).

Het Hof van Cassatie heeft bevestigd dat een nieuwe indienstneming, als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, geen recht geeft op doelgroepvermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping.

Om te bepalen of de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest, moet een vergelijking worden gemaakt tussen het personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid op het ogenblik van de indienstneming van de nieuwe werknemer enerzijds en het maximale personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan die indienstneming anderzijds. Enkel wanneer het personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid op het ogenblik van de indienstneming van de nieuwe werknemer is toegenomen en aan de overige wettelijke vereisten is voldaan, zal de doelgroepvermindering verworven zijn (Cass., 13 mei 2019, S.18.0039.N, www.juportal.be).

IV.2.3

De RSZ houdt voor dat de bv Optie M op grond van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 niet gerechtigd is op de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving op 11 oktober 2019 omdat de in dienst genomen werknemer een andere werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indiensttreding werkzaam is geweest bij de bv Luc Vangronsveld Vastgoed, die samen met de bv Optie M dezelfde technische bedrijfseenheid vormt. De eerste aanwerving maakt m.a.w. geen meer-tewerkstelling uit.

De RSZ draagt de bewijslast wanneer hij zich op artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 beroept om het recht op doelgroepvermindering ‘eerste aanwervingen’ niet toe te staan aan de werkgevers die, op het niveau van een juridische entiteit, aan de voorwaarden voldoen om te genieten van de trimestriële doelgroepvermindering.

Het voorgaande sluit niet uit dat diegene die iets aanvoert daarvan het bewijs moet leveren (art. 870 Ger.W.).

In elk geval zijn de partijen gehouden mee te werken aan de bewijsvoering (art. 8.4, Boek VIII, nieuw B.W.).

Het arbeidshof dient, op basis van de voornoemde verdeling van de bewijslast, op concrete wijze te onderzoeken of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld (i.c. bv Optie M) sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarmee het een technische bedrijfseenheid vormt (i.c. bv Luc Vangronsveld Vastgoed) en waarin, in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indiensttreding, een werknemer werkzaam is geweest die ze vervangt (Cass., 12 november 2007, S.060108.N, www.ju-portal.be).

Of twee of meer entiteiten eenzelfde technische bedrijfseenheid vormen, dient te worden onderzocht op het ogenblik dat de werknemer voor wie een werkgever de doelgroepvermindering aanvraagt in dienst wordt genomen door die werkgever (Cass., 18 oktober 2021, S.21.0013.N, www.jurportal.be).

IV.2.4

Het arbeidshof stelt, wat het bestaan van eenzelfde technische bedrijfseenheid betreft, het volgende vast:

- Het maatschappelijk doel van de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed betreft voornamelijk *“het uitoefenen voor rekening van derden van de activiteit van*

vastgoedmakelaar, zijnde de activiteiten van bemiddeling met het oog op de verkoop, aankoop, ruil, verhuring of afstand van onroerende goederen (...)”.

- De bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed oefenen dezelfde, gelijkaardige, minstens aanvullende activiteiten uit vermits beide bedrijven actief zijn in de vastgoedsector (uitoefenen van activiteiten van vastgoedmakelaar).
- Beide bedrijven zijn, wat hun BTW-activiteiten betreft, werkzaam onder de Nacebelcode 68.100 (handel in eigen onroerend goed).
- Beide bedrijven zijn/waren, wat hun RSZ-activiteiten betreft, als werkgever actief onder de Nacebelcode 68.311 (bemiddeling bij aankoop, verkoop en verhuur van onroerend goed voor een vast bedrag of op contractbasis).
- De bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed oefenen (oefenden) hun activiteiten als vastgoedmakelaar uit te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1.
- Mevrouw S, de partner van de heer V, was tot 10 oktober 2019 als werkneemster in dienst van de bv Luc Vangronsveld Vastgoed. Daags nadien, m.n. op 11 oktober 2019, trad zij in dienst van de bv Optie M.

IV.2.5

Uit al het voorgaande kan worden afgeleid dat de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed economisch met elkaar verweven zijn.

Er is sprake van een economische verwevenheid wanneer de activiteiten van de juridische entiteiten dezelfde, gelijkaardig en/of complementair zijn.

De economische activiteiten van de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed zijn identiek, gelijkaardig, minstens aanvullend van aard. Beide juridische entiteiten zijn actief in de vastgoedsector (uitoefenen van activiteiten van vastgoedmakelaar) en zijn, wat hun BTW-activiteiten betreft, werkzaam onder de Nacebelcode 68.100 (handel in eigen onroerend goed). Ook als werkgevers werken ze onder dezelfde Nacebelcode 68.311 (bemiddeling bij aankoop, verkoop en verhuur van onroerend goed voor een vast bedrag of op contractbasis).

Hun economische verwevenheid blijkt ook uit het gegeven dat ze beide activiteiten als vastgoedmakelaars (achtereenvolgens) hebben uitgeoefend in hetzelfde pand, gelegen te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1.

Op het ogenblik dat ten laste van de heer V een gerechtelijk onderzoek werd gevoerd naar mogelijke feiten van valsheid in geschriften, gebruik van valse stukken en inbreuken op de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar – en hierdoor zijn erkenning als vastgoedmakelaar dreefde verloren te gaan – heeft de bv Luc Vangronsveld Vastgoed het pand waar het vastgoedkantoor werd uitgebaat (m.n. te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1), mogelijks samen met de inboedel, verkocht aan de nv Ermar. Het betreft hier een vennootschap die, via de bv Semmo, mede wordt bestuurd door mevrouw M. Mevrouw M is de dochter van de heer M. Hij was tot 2016 de zaakvoerder van de nv Ermar. De heer M is tevens een vriend/zakenpartner van de heer V. Dat blijkt uit het gegeven dat de heer M en de heer V de oprichters/zaakvoerders zijn/waren van de bv Proterra-Projects (ONN 0698.657.346).

Het door de nv Ermar aangekochte pand, gelegen te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1, werd vervolgens verhuurd aan de bv Optie M, met mevrouw M als enige zaakvoester. Zij is erkend als vastgoedmakelaar en baat er sindsdien, samen met de partner van de heer V, een vastgoedkantoor uit.

In tegenstelling tot wat de bv Optie M voorhoudt, is het geenszins vereist dat, alvorens sprake kan zijn van eenzelfde technische bedrijfseenheid, beide juridische entiteiten gelijktijdig dezelfde economische activiteiten uitoefenen. Er kan ook sprake zijn van eenzelfde technische bedrijfseenheid wanneer de bv Luc Vangronsveld Vastgoed en de bv Optie M achtereenvolgens dezelfde economische activiteiten (als vastgoedmakelaar) uitoefenen. Het stopzetten van de activiteiten van de bv Luc Vangronsveld Vastgoed in het vastgoedkantoor gelegen te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1, sluit m.a.w. de economische verwevenheid met de bv Optie M niet uit wanneer dezelfde economische activiteit (in opvolging van de bv Luc Vangronsveld Vastgoed) door de bv Optie M wordt voortgezet in hetzelfde vastgoedkantoor.

Het betreft *in casu* duidelijk een 'overname' (voortzetting) van een bestaand vastgoedkantoor, met als doel het florissante vastgoedkantoor van de heer V verder te laten renderen. De bv Optie M kon het bestaande cliënteel (kopers/verkopers) en/of de aangeboden panden behouden. Ook het opgebouwde netwerk bleef bestaan. Zelfs het telefoonnummer (011 23 11 01) bleef gelijk. Zowel de bv Luc Vangronsveld Vastgoed als de bv

Optie M zijn/waren bereikbaar op hetzelfde telefoonnummer (stuk 3, bundel geïntimeerde). De website werd eveneens overgenomen en aangepast (stuk 5, bundel appellante; stuk 3, bundel geïntimeerde). Ook het gegeven dat mevrouw S, de partner van de heer V, een vooraanstaande rol is blijven spelen in het vastgoedkantoor van de bv Optie M, toont aan dat het vastgoedkantoor van de heer V in feite werd overgenomen en/of verder gezet door de bv Optie M.

IV.2.6

Het argument dat er tussen de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed geen rechtstreekse juridische band bestaat, is niet relevant bij de beoordeling van de economische verwevenheid. Om te kunnen besluiten dat een bedrijvigheid van een entiteit (op basis van sociale en economische criteria) verweven is met deze van een andere entiteit is niet vereist dat een entiteit juridisch (in zijn bestaande rechtsvorm) wordt voortgezet (Cass., 30 oktober 2006, S.050085.N, www.juportal.be). De wijziging van het juridisch statuut van de werkgevers is niet bepalend (Cass., 19 mei 2003, S.02011.F, www.juportal.be). Het is evenmin vereist dat het om dezelfde aandeelhouders/bestuurders zou gaan. Het gegeven dat er bij de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed geen gemeenschappelijke aandeelhouders/bestuurders zijn, haalt de vastgestelde economische verbondenheid niet onderuit.

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten tot het bestaan van een sterke economische verwevenheid tussen de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed.

IV.2.7

De bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed zijn ook sociaal met elkaar verweven.

Hierbij moet onderlijnd worden dat niet de eigenlijke sociale samenhang, maar slechts elementen die wijzen op een sociale samenhang moeten worden aangetoond (M. Van Putten, *Het arbeidsrecht en de onderneming - Proeve tot (meta)juridisch onderzoek naar de betekenissen van arbeid en onderneming in en voor het arbeidsrecht als elementen voor een geactualiseerde reconstructie van dat recht*, Intersentia, Antwerpen, 2009, 250).

Er is sprake van sociale samenhang als in onderscheiden entiteiten minstens één gemeenschappelijk persoon werkzaam is (als werknemer, als beheerder,...) (*Bull. B150*, Vr. en Antw., Kamer, zittingsperiode 49, 1998-1999, vraag nr. 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1989).

Zoals gezegd, was mevrouw S, de partner van de heer Luc Vangronsveld, tot 10 oktober 2019 in dienst van de bv Luc Vangronsveld Vastgoed, alwaar zij een vooraan-

staande functie vervulde in het uitbaten van het vastgoedkantoor, gelegen te 3500 Hasselt, Lazarijstraat 156, bus 1. Vanaf 11 oktober 2019 trad zij in dienst van de bv Optie M. om er, zonder onderbreking, in hetzelfde pand dezelfde vooraanstaande functie te vervullen bij de uitbating van het vastgoedkantoor van de bv Optie M.

Uit niets blijkt dat mevrouw S onder andere arbeidsvoorwaarden (dan voorheen) werd tewerkgesteld bij de bv Optie M. Zij bleef tewerkgesteld op dezelfde locatie en in hetzelfde pand. Alleen de werkgever is gewijzigd.

De vaststelling dat de RSZ niet heeft onderzocht of er nog bijkomende elementen zijn die wijzen op een sociale samenhang tussen de vennootschappen (sociaal secretariaat, toepasselijke cao's, sociale documenten, enz....) kan niet verhinderen dat er thans afdoende elementen voorhanden zijn die het bestaan van een sociale samenhang tussen de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed aantonen.

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten dat er tussen de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed een sterke sociale verwevenheid voor handen is.

IV.2.8

Het arbeidshof besluit dat de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed sociaal en economisch sterk met elkaar verweven zijn, zodat ze eenzelfde technische bedrijfseenheid uitmaken als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

IV.2.9

Conform artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 opent het recht op doelgroepvermindering 'eerste aanwervingen' zich *niet* wanneer de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indiensttreding in eenzelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest.

Er is sprake van een 'vervanging' van de ene werknemer door de andere, als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, wanneer er, in de referentieperiode, geen netto aangroei is van het personeelsbestand in dezelfde technische bedrijfseenheid. Er is dus geen gerechtigdheid op doelgroepvermindering wanneer de nieuwe werknemer niet bovenop het bestaand personeel komt (omdat hij een andere werknemer vervangt). De doelgroepvermindering kan daarentegen wel worden toegestaan indien de nieuw aangeworven werknemer een werkelijke netto aanwerving uitmaakt bovenop het bestaande personeel (Cass., 13 mei 2019, C.18.0039.N, conclusie advocaat-generaal Vanderlinden,

www.juportal.be; E. Poelman, *Doelgroepvermindering*, SPS, Wolters-Kluwer, 2017, 17; Arbh. Antwerpen, afdeling Hasselt, 26 januari 2018, 2017/AH/84, onuitgeg.).

Het arbeidshof merkt, wat de eerste aanwerving in de bv Optie M betreft, het volgende op:

- De bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed maken wegens hun sociale en economische verwevenheid eenzelfde technische bedrijfseenheid uit als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.
- De vraag of er sprake is van enige reële werkgelegenheidsschepping wordt niet beoordeeld vanuit de toestand van de afzonderlijke juridische entiteiten, maar vanuit dezelfde technische bedrijfseenheid (Cass., 1 februari 2010, S.09.0017.N, www.juportal.be; Cass., 13 mei 2019, S.18.0039.N, www.juportal.be).
- De telberekening die de RSZ hanteert om de netto-aanwerving objectief te evalueren, maakt geen voorwerp uit van kritiek (stuk 1, bundel geïntimeerde).
- De bv Optie M betwist *niet* dat er op datum van de eerste aanwerving, m.n. op 11 oktober 2019, geen aangroei is geweest van het personeelsbestand in dezelfde technische bedrijfseenheid, m.n. tussen de bv Optie M en de bv Luc Vangronsveld Vastgoed.

Het staat derhalve vast dat de eerste aanwerving geen meer-tewerkstelling uitmaakt.

- De RSZ moet worden bijgetreden wanneer hij stelt dat de eerste aanwerving in de bv Optie M op 11 oktober 2019, in vergelijking met de periode tot en met het vierde kwartaal voorafgaand aan het kwartaal van de indienstneming, geen meertewerkstelling heeft teweegebracht in dezelfde technische bedrijfseenheid, d.w.z. dat het personeelsbestand niet netto is aangegroeid (stuk 1, bundel geïntimeerde).

Al het voorgaande heeft tot gevolg dat het recht op de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving op 11 oktober 2019 zich *niet* heeft geopend in toepassing van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

De RSZ besliste op 29 april 2020 terecht tot schrapping over te gaan van de doelgroepvermindering voor de eerste aanwerving voor de periode vanaf het vierde kwartaal 2019.

IV.2.10 Besluit

Al het voorgaande doet besluiten dat het hoger beroep ongegrond is.

Het oordeelkundige vonnis van de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven van 25 mei 2021, met algemeen rolnummer 20/434/A, moet worden bevestigd.

IV.2.11

Artikel 1017, tweede lid, Ger.W. is niet toepasselijk op de RSZ voor vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrageplichtige werkgevers (Cass 9 mei 1983, *Arr. Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 95).

De bv Optie M treedt op in haar hoedanigheid van bijdrageplichtige werkgever en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat artikel 1017, tweede lid, Ger.W. geen uitwerking krijgt (Cass 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, 538).

De bv Optie M moet, als in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld tot de kosten van het geding (artikel 1017, eerste lid, Ger.W.).

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger.W.

De rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd op grond van artikel 1022 Ger.W. en moet worden begroot volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding.

Er wordt één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per gerechtelijke band. Deze wordt berekend op basis van het bedrag van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, *RW*, 2010-11, 1057).

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep wordt bepaald door het bedrag van de vordering of van het verweer zoals omschreven in de beroepsakte, of, in geval van wijziging van de vordering in de loop van de aanleg, het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *De rechtsplegingsvergoeding in al zijn facetten*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2016, 127).

De vordering is in geld waardeerbaar (van 5.000,01 tot 10.000 euro).

De rechtsplegingsvergoedingen zijn op 1 juni 2021 en op 1 april 2022 geïndexeerd.

De indexatie is met onmiddellijke ingang van toepassing op de hangende gedingen (Van B. Van den Bergh, S. Sobrie, *Wie zal dat betalen...? De rechtsplegingsvergoeding ont(k)leed*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2021, 12-13).

De appelrechter moet zich, voor wat betreft de begroting van de (geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg, plaatsen op de datum van de uitspraak van de eerste rechter (Cass., 1 maart 2019, C.18.0219.N, www.juportal.be).

De rechtsplegingsvergoedingen kunnen worden begroot op 1.080 euro in graad van eerste aanleg, zoals de eerste rechters correct hebben toegekend, en op 1.260 euro in graad van hoger beroep, inzonderheid nu geen overtuigende argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven van 25 mei 2021, met algemeen rolnummer 20/434/A, in al zijn beschikkingen, met inbegrip van de regeling van de kosten van het geding.

Verwijst de bv Optie M, in graad van hoger beroep, tot de kosten van het geding, als bedoeld in artikel 1018 Ger.W., met inbegrip van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

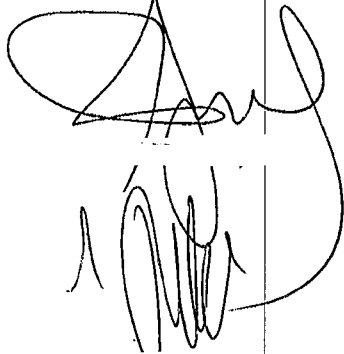
Vereffent de gerechtskosten, in graad van hoger beroep, aan de zijde van de RSZ op een rechtsplegingsvergoeding op 1.260 euro.

Wijst al het overige, dat niet van rechtswege geldt, af.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

....., raadsheer m.o.,
....., raadsheer in sociale zaken, werkgever,
....., raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider
bijgestaan door , griffier.

Het arrest wordt uitgesproken op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2022 door:

....., raadsheer m.o.,
..... griffier.

